

handelsstand, idet jeg selvfølgelig navnlig tænker paa en gros-Handlerne. Da det efter min Overbevisning er af den største Bigtighed for os med Hensyn til at bevare og udvikle vor Stillning paa det engelske Marked, at vi nyde den engelske Handelsstands Tillid og, saa vidt muligt og uden at krænke andre Interesser, efterkomme saadanne Ønsker, som denne Stand tydelig fremkommer med, saa vilde jeg ogsaa, hvis der ikke er særlige Grunde, der tale derimod, anse det for rigtigt at gaa endnu videre i Lovgivning med Hensyn til Margarineost, end Hensynet til den engelske Lovgivning og det engelske Publikum kunde synes at nødvendiggøre, saa fremt den engelske Handelsstand bestemt kan siges at ønske dette; og specielt vilde jeg anse det for heldigt at forhbyde Udførsel af Margarineost fra Danmark, for det engelske Markeds Skuld, uagtet Margarineost fremstilles i Skotland og kan indføres hertil efter eneglsk Lov, saafremt eet saadant Udførselsforbud kunde siges at ville væsentlig styrke vort Renomme hos den engelske Provisionshandelsstand. Den sidste Tid har bragt Oplysninger frem, som jeg kun kan tyde som en Tilkendegivelse af, at den engelske Handelsstand ser meget stærkt til, at Danmark sender Margarineost herover.

For at fremstille hvorfor jeg mener, at det forholder sig saaledes, maa jeg om-tale, at en Del af den londonste en gros-Provisions-Handelsstand har sluttet sig sammen til en Produktbørs, „The Home & Foreign Produce Exchange Company“. Dette Kompani har nedsat en Kommitte med en Fond af £ster. 2000 for at modarbejde Bedragerier i Provisionshandelen, der sendes talrige Prøver til Kemikeren, Dr Otrø Gehner, og der opdaages mange Forfalskninger, navnlig af fransk Smør, og der er ogsaa af en Mr. Lovell, af Firma „Lovell & Christinas“, indsendt Prøver af dansk Margarineost, som fandtes forfalskede, hvilket formentlig maa betyde, at Osten solgtes som Ost og ikke som Margarineost. Da der nedattes en Kommitte af Parlamentet for at undersøge Virkningerne af Bæremærkeloven af 1887, kaldtes Mr. Lovell for at give Oplysninger, og kom ogsaa ind paa Spørgsmaalet om Margarineost. Set fra Parlamentkommitteens Standpunkt maa det siges, at en Del af hans Oplysninger ikke vedrøre den Sag, der der fore-laa, men hørte hen under Bæremærkeloven og Forfalskningsloven, men de tæste Bys over Handelsstandens Mening om Margarineost i det hele taet,

Det er, som det synes, kun fra Amerika og Danmark, at disse Margarineoste komme hertil. Det er karakteristisk, at Østene stadig benævnes „forfalskede Øste“ og ikke Margarineoste. Det fremgik af de fremkomne Oplysninger, at Bæremærkeloven havde standset ethvert Forsøg paa at sælge disse Øste for engelske, men Indførselen vedblev, Østene mærkedes „American“ eller lign. En gros-Handlerne mentes at kunne kende dem for ægte Øste, de sælges billigere end ægte Ost, men naar de stæres i Stykker af Detailhandlerne, ere de vanskeligere at kende, og de sælges til Publikum som „Ost“, de udstilles aldrig i Butikkerne som „Margarineost“.

Det er ganske vist, som Mr. Lovell ogsaa indrømmede, at det Misbrug, der drives eller kunde drives med Margarineost, kunde mødes ved en engelsk Lov, der stillede Margarineost paa samme Standpunkt som Margarine. Men for det første vilde dette rimeligvis faa ringe Betydning, da Tilshynet med Levnettsmidler, som Mr. Lovell ogsaa fremhævede, er meget slap herovre, dels vilde dette ikke berøre i væsentlig Grad den Skade, Margarineosten gør paa Handelen med ægte Ost, ved netop at komme i Handelen, naar den ægte Ost mod Slutningen af Saisonen bliver dyrere, og endelig maatte det anses for uheldigt, om Danmark skulde dele med Amerika den tvivlsomme Være at nødvendiggøre en saadan Lov i England (den stotste Margarineost dog ladet ude af Betragtning).

En ganske ejendommelig lille Avisfejde, jeg har haft med „The Grocers Gazette“, bag hvilken der efter Redaktørens temmelig tydelige Udsagn stod fremraende londonste Firmaer, viser navnlig tydeligt, hvor lidet glad man er ved at modtage Margarineost fra Danmark, og hvor meget denne for Danmark utvivlsom temmelig betydningsløse Udførsel stiller os blot for Anærb, som det kan blive meget vanskelig at tilbagevise.

Et Firma i Newcastle averterede i „The Grocer“, at de vare Importører af dansk og svensk Smør, havde Kontorer eller Filialer i flere engelske Byer samt i Danmark og Sverige, samt tilbode store ugentlige Leverancer af — Margarine Cheshire Ost — „Grocers Gazette“ toq deraf Anledning til den 3die Maj i Aar at skrive en Redaktionsartikel om denne Sag med Overkrift „Forfalskede danske Mejeriprodukter“, hvori der udtales Tvivl om, hvorvidt der laves Margarineost i Cheshire. Derimod kommer der en Del af denne Bære fra Danmark, navnlig til det nordlige. Dansk Smør og andre danske Bærer nyde for Tiden stor Anseelse; det er ikke rimeligt, at denne skulde blive større ved en fortsat Udførsel af Margarineost, men hvis Danmark finder for godt at sende slikt Saks herover, skulle vi i alt Fald nok sørge for, at de handlende faar dette at vide.“